Prima instanţă: Judecătoria Căușeni, sediul Central - judecător Maximov Ariana
Dosarul nr. 3r-455/26 (2-26052282-02-3r-06072026)

D E C I Z I E

21 septembrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Primăria orașului Căușeni, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026, prin care s-a admis cererea privind suspendarea executării dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 27 aprilie 2026, Anatolie Focșa a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primarului interimar al orașului Căușeni, Primăriei orașului Căușeni prin care a solicitat anularea dispoziției nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

Totodată, *a solicitat suspendarea executării dispoziției motivând prin faptul că actul adminstrativ prezintă suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, fiind emis contrar cadrului legal ce reglementează modul de rechemare din concediu sau de revocare a actului administrativ de acordare a concediului de odihnă neutilizat*.

În motivarea cererii de suspendare, reclamantul a menționat că prin actul administrativ i se lezează dreptul la acordarea și folosirea concediilor de odihnă anuale pe parcursul perioadei solicitate și ignorate de către angajator.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 iunie 2026, s-a admis cererea privind suspendarea executării dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

S-a suspendat executarea dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 9 iunie 2026, Primăria orașului Căușeni a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii contestate și adoptarea unei noi încheieri privind respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ.

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că instanţa a dispus suspendarea actului administrativ fără constatarea existentei cumulative a condiţiilor prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ și anume:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ.

A indicat partea recurentă că din încheierea contestată nu rezultă că instanţa ar fi identificat şi argumentat existenţa concomitentă a ambelor condiţii prevăzute de lege.

Instanţa s-a limitat la constatări generale, fără a demonstra în mod concret care sunt circumstanţele ce ar genera suspiciuni serioase privind legalitatea dispoziţiei contestate şi fără a stabili existenţa unui prejudiciu ireparabil.

În lipsa unei asemenea analize, suspendarea actului administrativ apare ca fiind rezultatul unei simple prezumţii, iar nu al unei verificări efective a condiţiilor legale.

Recurenta s-a expus argumentat asupra punctelor și condițiilor care urmează a fi întrunite, menționînd că nu există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea dispoziţiei nr. ***** din 31 martie 2026, or, potrivit jurisprudenţei Curţii Supreme de Justiţie, noţiunea de „suspiciuni serioase şi rezonabile” nu se confundă cu simpla contestare a actului administrativ.

Dispoziţia nr. ***** din 31 martie 2026 reprezintă un act administrativ emis de autoritatea publică competentă, în exercitarea atribuţiilor sale legale.

Actele administrative beneficiază de prezumţia de legalitate, autenticitate şi veridicitate și această prezumţie poate fi înlăturată numai prin probe şi argumente serioase care să indice aparenta ilegalitate a actului.

Reclamantul/intimat nu a prezentat asemenea probe.

De fapt, argumentele invocate de acesta vizează exclusiv fondul litigiului şi interpretarea legalităţii actului administrativ, aspecte care urmează a fi examinate în cadrul judecării acţiunii principale.

Cu referire la ce de-al doilea criteriu, ce ține de pericolul iminent, recurentul a susținut că acesta nu există, argumentînd că presupunând ipotetic existenţa unor dubii privind legalitatea actului administrativ, suspendarea nu putea fi dispusă în lipsa demonstrării unui prejudiciu ireparabil.

A făcut referire la actele pronunțate de Curtea Supremă de Justiţie unde s-a reţinut expres că prejudiciul ireparabil nu se prezumă, ci trebuie demonstrat prin probe pertinente şi concludente.

În prezenta cauză, după părerea pârâtului/recurent, reclamantul/intimat nu a demonstrat existenţa vreunei pagube iminente şi nici imposibilitatea reparării eventualelor consecinţe prin hotărârea ce va fi pronunţată pe fond, ba mai mult, executarea dispoziţiei contestate nu produce efecte ireversibile.

Dacă acţiunea principală va fi admisă, reclamantul beneficiază de toate mecanismele juridice necesare pentru restabilirea situaţiei juridice anterioare, deci, eventualele consecinţe invocate sunt, cel mult, reversibile şi reparabile.

Or, suspendarea executării unui act administrativ nu poate fi justificată prin existenţa unor simple inconveniente, nemulţumiri sau presupuneri referitoare la eventuale consecinţe viitoare.

Lipsa unui prejudiciu ireparabil exclude, prin ea însăşi, posibilitatea suspendării actului administrativ.

Este de menționat și faptul că recurentul a pretins că instanţa a admis cererea de suspendare fără a efectua analiza impusă de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ şi fără a răsturna prezumţia de legalitate a actului administrativ.

O asemenea motivare formală nu satisface exigenţele legalităţii şi echităţii procesului judiciar, mai mult ca atît, la momentul examinării cererii privind suspendarea executării dispoziţiei nr. ***** din 31 martie 2026, există deja dispoziţia Primarului interimar nr. ***** din 13 mai 2026, emisă în urma examinării cererii prealabile formulate de reclamantul Anatolie Focsa.

Prin actul administrativ menţionat, autoritatea publică a admis parţial cererea prealabilă şi a constatat expres aplicarea eronată a art. 141 din Codul administrativ.

Prin urmare, începând cu data de 13 mai 2026, litigiul nu mai privea exclusiv legalitatea aplicării art. 141 Cod administrativ, ci trebuia analizat prin prisma dispoziţiilor privind revocarea actelor administrative favorabile prevăzute de art. 144-148 Cod administrativ.

Consideră recurentul că, instanţa nu a avut posibilitatea să analizeze aceste împrejurări deoarece intimatul nu le-a adus la cunoştinţa instanţei, deşi îi erau cunoscute şi priveau nemijlocit obiectul litigiului.

Corespunzător, în aceste condiţii, încheierea atacată a fost pronunţată în lipsa unor circumstanţe esenţiale pentru justa soluţionare a cererii de suspendare, ceea ce impune casarea acesteia şi reexaminarea condiţiilor prevăzute de art. 172 şi art. 214 Cod administrativ în raport cu situaţia juridică reală existentă la data pronunţării.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia.

Astfel, la 23 iulie 2026, Focșa Anatolie, a expediat în adresa electronică a instanței de judecată referința asupra cererii de recurs, invocând că condițiile de suspendare a

actului administrativ au fost întrunite, mai mult ca atît, a susținut că i-a fost adus un prejudiciu, în calitate de angajat în ceea ce privește acordarea și folosirea concediului.

A solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 6 iulie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Căușeni sediul Centru a emis încheierea recurată la 5 iunie 2026, fiind notificată recurentului la 9 iunie 2026 (f. d. 62). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Primăria orașului Căușeni, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Primăria orașului Căușeni.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul judiciar consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Conform art. 243 alin. (3) Cod administrativ, decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Materialele cauzei atestă că, la 27 aprilie 2026, Anatolie Focșa a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primarului interimar al orașului Căușeni, Primăriei orașului Căușeni prin care a solicitat anularea dispoziției nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

Totodată, a solicitat suspendarea executării dispoziției motivând prin faptul că actul adminstrativ prezintă suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia, fiind emis contrar cadrului legal ce reglementează modul de rechemare din concediu sau de revocare a actului administrativ de acordare a concediului de odihnă neutilizat.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026, s-a admis cererea privind suspendarea executarea dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

S-a suspendat executarea dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiată soluția instanței de fond din considerentele ce succed.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, (1) *Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).*

(2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

(3) Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

(4) Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Respectiv, prin reglementările art. 214 Cod administrativ legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării menționate rezultă că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

În același timp, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care ar menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Potrivit art.172 alin. (2) Cod administrativ, *motivele suspendării sânt:*

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

La acest segment, Colegiul judiciar reține că la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, suspendarea executării actului administrativ constituie o măsură excepțională și provizorie, al cărei scop exclusiv este de a preveni survenirea unor consecințe ireparabile până la soluționarea fondului cauzei, iar nu de a anticipa sau de a substitui hotărârea judecătorească pe fond.

Astfel, măsura de protecție provizorie este prin natura sa menită să păstreze o situație juridică existentă, fără a tranșa definitiv raportul de drept și fără a produce efecte ireversibile care să golească de conținut acțiunea principală.

La caz, examinând modul în care prima instanță a aplicat aceste dispoziții legale, Colegiul constată că, prin măsura suspendării executării dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni numărul ***** din 31 martie 2026, prin care s-a declarat nulă dispoziția anterioară de acordare a 380 de zile de concediu nefolosit, instanța de fond s-a expus prematur asupra fondului dreptului și a epuizat în fapt obiectul acțiunii principale.

Prin suspendarea actului administrativ defavorabil contestat, prima instanță a repus în executare imediată dispoziția l Primarului interimar al orașului Căușeni număru***** din 30 martie 2026, reactivând dreptul reclamantului Focșa Anatolie de a intra în concediul de odihnă cu o durată substanțială de peste un an, respectiv 380 de zile calendaristice stabilite pentru perioada 02 aprilie 2026 – 30 aprilie 2027.

Colegiul judiciar atestă că în ipoteza în care reclamantul execută concediul de odihnă pe durata desfășurării procesului judiciar, efectele actului administrativ suspendat se consumă integral înainte ca instanța să aibă posibilitatea de a verifica în fond legalitatea sau ilegalitatea acestuia.

Deci, în acest mod se ajunge la situația în care controlul judecătoresc exercitat ulterior în acțiunea principală devine o simplă formalitate lipsită de utilitate practică, întrucât perioada de concediu solicitată - deja se va finisa sub scutul măsurii provizorii.

Raționamentul la care Colegiul judiciar raportează speța dedusă judecării, este de a nu forma un precedent prin care se produce o inversare a raportului dintre măsura provizorie și acțiunea principală, protecția provizorie fiind transformată nejustificat dintr-un instrument de conservare într-un mijloc de obținere a satisfacției depline a cererii de fond mai înainte ca legalitatea actului să fie decisă printr-o hotărâre irevocabilă.

Totodată, instanța de recurs reține că, pentru a dispune suspendarea unui act administrativ, judecătorul este obligat să verifice întrunirea cumulativă a condițiilor stabilite la articolul 172 alineatul (2) din Codul administrativ, și anume existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, precum și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În cauza de față, prima instanță a omis să efectueze o analiză riguroasă și sumară a aparenței de drept fără a atinge fondul cauzei, confundând simpla dezagregare a actului administrativ de către reclamant cu existența unor suspiciuni vădite de ilegalitate. Mai mult decât atât, nu a fost demonstrat în niciun mod caracterul ireparabil al prejudiciului invocat de reclamant.

Refuzul sau amânarea la această etapă a acordării zilelor de concediu restante constituie o eventuală atingere pe deplin reparabilă pe calea acțiunii de fond, întrucât, în cazul admiterii acțiunii principale, reclamantul va putea beneficia ulterior de toate zilele de concediu revendicate sau de compensarea lor financiară corespunzătoare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

Sub acest aspect, Completul de judecată constată inexistența unor elemente ce ar institui evident şi fără depășirea limitelor fondului cauzei suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ – *dispoziției Primarului interimar al orașului Căuşeni numărul ***** din 31 martie 2026.*

Astfel, cu referire la alegațiile instanței de fond precum că în conținutul cererii de chemare în judecată a adus argumente pertinente în considerarea ilegalității vădite a dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni numărul ***** din 31 martie 2026, Completul judiciar reține că argumentul dat este neîntemeiat, or, clarificarea acestor suspiciuni ar putea fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretențiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

Prin urmare, având în vedere că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului cauzei, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, instanța de recurs conchide că în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase

şi rezonabile privind ilegalitatea dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni numărul ***** din 31 martie 2026.

Colegiul constată că, prima instanță a procedat într-un mod vădit prematur și contrar logicii procesuale atunci când a dispus suspendarea executării actului administrativ contestat.

În jurisprudența sa constantă privind aplicarea protecției provizorii, Curtea Supremă de Justiție a statuat neechivoc că „*judecătorul desemnat cu soluționarea cererii de suspendare nu se poate pronunța asupra oportunității sau legalității de fond a raportului juridic de muncă înainte ca acesta să fie dezbătut și probat în cadrul procedurii de fond*."

Cu referire la doilea temei prevăzut de legislator în vederea suspendării executării actului administrativ - *existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrative individual defavorabil*, instanța de recurs menționează că, prin pericol iminent se prezumă situații și împrejurări care sunt de natură să producă, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în raport cu destinatarul, prejudicii ireparabile, circumstanță ce nu se circumscrie în cazul din speță. Or, paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Dreptul la concediu de odihnă nefolosit, fiind un drept patrimonial și social ocrotit de lege, nu se pierde și nu se stinge prin simpla neexecutare a lui la momentul solicitat de reclamant.

În plus, Colegiul a constatat că reclamantul/ intimatul, nu a adus nicio probă din care să rezulte că executarea în continuare a îndatoririlor sale de serviciu pe durata desfășurării litigiului i-ar aduce o vătămare gravă și iremediabilă sănătății sau altor interese esențiale care să necesite o intervenție judiciară urgentă și provizorie.

Simpla nemulțumire a reclamantului față de decizia autorității publice sau dorința acestuia de a beneficia imediat de zilele de concediu acumulate nu echivalează juridic cu un pericol iminent sau cu un prejudiciu ireparabil în sensul legii.

Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi înlăturat.

În lumina celor elucidate anterior, Completul judiciar conchide că, de către intimat nu au fost invocate și aduse probe ce ar demonstra existența unor suspiciuni suficient de serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil precum și nu au fost aduse probe ce ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestuia.

Mai mult, Colegiul judiciar menționează că fiecare act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate şi prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

În condițiile descrise, Completul judiciar concluzionează că, cererea reclamantului/intimat cu privire la suspendarea executării actului administrativ nu întrunește nici una din condițiile prevăzute la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru atestă că în cazul de față instanţa de fond nu a atribuit o apreciere obiectivă circumstanţelor cauzei, motiv pentru care va admite recursul declarat de Primăria orașului Căușeni și va anula încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026, și adoptă o nouă încheiere prin care se va respinge cererea depusă de Anatolie Focșa cu privire la suspendarea executării dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit c), alin. (3), 240 alin. (3) din Codul administrativ, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Primăria orașului Căușeni.

Se anulează încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 5 iunie 2026 și se adoptă o nouă încheiere potrivit căreia:

Cererea depusă de Anatolie Focșa cu privire la suspendarea executării dispoziției Primarului interimar al orașului Căușeni nr. ***** din 31 martie 2026 „Cu privire la declararea nulă a dispoziției nr. ***** din 30 martie 2026”, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia